

Magyarország biztonságát fenyegető potenciális veszélyek

Lassan körvonalazódtak azok a kihívások és veszélyek, amelyek napjainkban és a jövőben is komolyan veszélyeztetik hazánk biztonságát. Ezek lehetnek:

– katonai, gazdasági és ökológiai jellegűek, valamint egyéb veszélyek és fenyegetések.

Katonai jellegű veszélyek közé sorolhatók az ország szomszédságában kirobbanó polgárháborúk és belső fegyveres konfliktusok, amelyek során fegyveres csoportok és harci repülőgépek, helikopterek sérthetik meg a magyar területet és légtérét. Két szomszédos állam között kirobbant katonai konfliktus so-

rán a harcoló felek megkísérelhetik a magyar területet és légtérét felhasználni saját katonai manővereik érdekében. Nem zárható ki az sem, hogy szomszédságunkban olyan politikai erők jutnak hatalomra, melyek hazánkkal szembeni elképzeléseiket katonai erővel kívánják megoldani.

Gazdasági jellegű veszélyek elsősorban az ország nyersanyag- és energiaszegénységéből, a külföldi beszerzéstől való függőségből erednek. Az Oroszországon és Ukrajnán át, valamint az Adriától kiépített csővezetékek és elektromos vezetékek könnyen rombolhatók, ami által az ország kritikus helyzetbe

kerülhet.

Ökológiai jellegű fenyegetések közé kell sorolni a természeti és ipari katasztrófák (nagy árvizek, nukleáris- és vegyi-üzemi balesetek, stb.) következtében kialakuló és az ország lakosságát fenyegető helyzeteket.

Egyéb veszélyek és fenyegetések közé sorolandók az olyan veszélyforrások, mint a menekültek tömegei, valamint a nemzetközi terrorizmus széleskörű akciói, amelyek veszélyeztetik a lakosság normális életrendjét és a gazdaság működőképességét.

(OKTK 7. sz. tájékoztatója)

Az előválasztásról

Jelöltünk: Domokos István Várpalota város alpolgármestere.

Az 1994. évi országgyűlési választásokhoz most folyik országsszerte a jelöltek állítása.

A polgári demokráciában furcsa lenne, ha nem több jelölt közül választanánk. E folyamatnak így megvannak a maga meglepetései; kisebb, nagyobb feltűnést keltő szenzációi.

Így volt ez a várpalotai MDF szervezet berkeiben is. A tagságból javasolt jelöltek közül Papp Gyula visszalépett, – sőt mint az MDF eddigi helyi elnöke lemondott és tagságát is megszüntette. Részéről ez nem a sértettség következménye volt, – mind ahogyan azt egyesek szeretnék beállítani – hanem politikai aktivitását feladva az élet más területén, más közösségben kívánja közéleti tevékenységét folytatni, amelyhez sok sikert és jó egészséget kívánunk.

A titkos szavazás jelölő listájára így két név került: Schmidt Ferenc országgyűlési képviselő és Domokos István alpolgármesteré. A szavazás eredményeként helyi szervezetünk tagsága *Domokos Istvánt* ajánlotta az 5. sz. választókerület országgyűlési képviselő jelöltnek.

A választások elé

Az utóbbi napokban az írott sajtóban, a tévében és a rádióban egyre többet foglalkoznak a jövő évi választásokkal, azok lehetséges kimenetelével, következményeivel.

A lakosság legnagyobb része fásultan, közömbösen fogadja ezeket a megnyilatkozásokat, míg egy aktív kisebbség izgatott türelmetlenséggel készül a nagy eseményre.

Mi fog ebből kisülni? Mit várhat az ország, az ország népe '94 tavaszától? Milyen kampány, milyen végeredmény lenne kívánatos hazánk jövője szempontjából?

Mi alapján válogassunk a jelöltek, a pártok között?

Ezek azok a kérdések, amelyekre a továbbiakban megpróbálunk válaszolni.

Magyarországot szerencsére nem fenyegeti az indiaihoz hasonló, robbanásoktól, merényletektől és véres összetűzésektől szétzilált parlamenti választás, de sokak szerint igen durva kampány várható. A politikacsinalók műhelyeiben már készülnek a politikai bombák. Pedig ha valamilyen igazán tartózkodnunk kellene a Nyugat szolgai másolásától, akkor ez a terület biztosan, hogy az: könnyen megjósolható, hogy egy személyeskedő, a másik magánéletében vájkáló, sárdobáló kampány visszatetszést fog kelteni a lakosságban, s az urnáktól való tömeges távolmaradást eredményezi. Márpedig az ország érdeke nem ez! A gazdasági fejlődés fontos előfeltételeként emlegetett politikai stabilitás a következő 4 évre csak úgy várható, ha az ország lakosságának többsége által választott, annak bizalmát élvező parlament, s neki

felelős kormány vezeti az országot. Az ehhez szükséges nagyarányú részvétel azonban csak egy higgadt, nyugodt hangnemű, a problémákkal őszintén szembenéző, a másik pocskondiázása helyett a saját értékek fölmutatására koncentrááló választási kampány révén biztosítható. Mikor a pártokkal kapcsolatos elvárásainkat megfogalmazzuk, mikor azokról véleményt alkotunk, tartsuk szem előtt, hogy a magyar "párt" szó a latin "pars" szóból eredeztethető, ami részt jelent, s a pártok, nevük eredeti jelentésnek megfelelően, soha nem lehetnek az egész nemzet, az egész társadalom érdekeinek képviselői, legföljebb egy rétegé, egy csoporté.

Ne higyjünk azoknak a pártoknak, amelyek azt állítják magukról, hogy ők az egyedüli üdvözítő igazság kizárólagos letéteményesei, sem azoknak, amelyek munka, erőfeszítés és áldozatok nélküli gyors felemelkedést ígérnek. Ne tiszteljük meg bizalmunkkal azokat a pártokat, amelyek energiájukat mértéktartó és világos program megalkotása és annak a lakossággal való megismertetése helyett riváisaik befekeltetésére fordítják, amelyek azt hiszik, hogy a szavak igazságtartalma egyenesen arányos a hangerővel, vagy amelyek a társadalomban jelentkező valamennyi – egymásnak gyakran ellentmondó – igény egyidejű kielégítést tűzik zászlajukra.

Forduljunk el a pártsovinizmussal megvert, gyűlölködő pártoktól, amelyek képtelenek a józan kompromisszumokra, arra, hogy alkalmanként lemondjanak szűkebb értelmezett pártérdekeik érvényesítéséről az ország

javára.

Az egyéni választókeretekben induló képviselő jelöltek esetében ne sajnáljuk az időt arra, hogy megismerjük a jelöltek egyéni életútját. Mikor arról döntünk, hogy a szavazatunkkal kit részesítünk előnyben, ne a párt hovatartozást nézzük, hanem azt, hogy választottunk megfelel-e a tisztesség, a szakmai fölkészültség és rátermettség hármasságát követelményének.

Az ország szempontjából az lenne a kedvező, ha a leendő parlamentben csak néhány szélsőségektől mentes, széles társadalmi bázissal rendelkező párt tudna frakciót alkotni, mert ez a kormányalakítást és törvényalkotó munkát megkönnyítené.

Az új parlamenttől, az új kormánytól várhatunk jobb, hatékonyabb munkát, kevesebb személyeskedő, éles vitát, nagyobb készséget a szóértésre. Elvárásainkban azonban ne legyünk túlzók, maximalisták, hanem legyünk tekintettel a politikai kultúra, a demokrácia, a társadalmi fejlettség azon fokára, amelyre hazánk eljutott, a gazdasági válság állapotára és a kedvezőtlen külső körülményekre.

Végezetül a politikától idegenkedő figyelmét szeretném föl hívni arra, hogy valóban nem jó, ha két választás közötti időszakban a politika túlságosan rátelepszik az ember életére, ha túl nagy szerepet játszik, de a választások idején fontos a politikai aktivitás, a felelős részvétel, hisz egy öntudatos polgár nem mondhat le arról a jogáról, hogy véleménye kinyilvánításával maga is formálja legyen hazája sorsának, jövője alakulásának.

Zámbó Zoltán

gimnáziumi tanár, Keszthely